

موزه ارتباطات

موزه برتر کشور

اگر در این روزگار کرونایی، حدموزه‌های قرنطینه‌ای را رعایت کنید و درعین حال بهترین کارایی و بهره‌وری را داشته باشید، شاید نامتان در فهرست بهترین‌های این دوران جای بگیرد، مثل نام موزه ارتباطات که به عنوان موزه شاخص و برتر معرفی شده است. این عنوان به دلیل نقش موثری که این موزه در تحقق شعار «موزه‌ها زنده‌اند» در دوران قرنطینه‌ای کرونا ایفا کرده به آن تقدیم شده؛ عنوانی که احمد محیط طباطبایی، رئیس کمیته ملی موزه‌های ایران(ایکوم) آن را اعلام کرده و در توضیحش می‌گوید: از اسفند به بعد و به دنبال همه‌گیری ویروس کرونا در کشور و اهمیت حضور حداقلی مردم خارج از خانه و تعطیلی موزه‌ها و اماکن تاریخی، موزه ملی ارتباطات ابتکارعمل را در دست گرفت و با فراهم کردن مجموعه‌ای از شرایط، امکان بازدید غیرحضوری علاقه‌مندان و دوستداران فرهنگ و تاریخ کشور را فراهم آورد. موزه ملی ارتباطات با پشتیبانی کمیته ملی موزه‌های ایران با ارائه اینترنت رایگان به موزه‌ها، علاوه بر این‌که امکان ایجاد تورهای بازدید مجازی و انتشار آن در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی را فراهم آورد، خود در این زمینه پیش‌تاز شد.

محیط طباطبایی با اشاره به این‌که در ایام تعطیلات نوروز، ۳موزه ایران تورهای مجازی برگزار کردند، می‌گوید: اقدام موثری که به کمک موزه ملی ارتباطات صورت گرفت، الگویی شد تا سایر موزه‌ها در صفحات اختصاصی خود در بستر شبکه‌های اجتماعی به ایجاد تورهای مجازی اقدام کنند. مهم‌تر این‌که همکاری سازنده موزه ملی ارتباطات موجب شد همزمان با روز جهانی موزه‌ها(۲۹دیده‌بشت)، امکان ایجاد ارتباط جهانی با موزه‌های ایران فراهم شود./جام‌جم‌دیلی

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

عکس:

فاطمه مرادزاده جام جم

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

طبیعت زیبای روستای عیسی بازار در منطقه پلان شهرستان چابهار در استان سیستان و بلوچستان

آغوش باز ایران و ونزوئلا برای یکدیگر

همین سه‌شنبه‌ای که گذشت، وزیر میراث فرهنگی کشورمان دیداری با سفیر ونزوئلا داشت؛ دیداری در وزارتخانه میراث فرهنگی و گردشگری که محور گفت‌وگوهایش توسعه همکاری‌های گردشگری بین دو کشور بود. علی‌اصغر مونسان در این دیدار به پرواز مستقیم و لغور وادید به عنوان امتیازهای مهمی که می‌تواند باعث

رونق گردشگری میان دو کشور شود، اشاره کرد و گفت: در خصوص اجرای این دو مورد ماه گذشته با وزیر گردشگری ونزوئلا صحبت و مکاتبه شده است. سفیر ونزوئلا کاهش یافته و از این رو این کشور به دنبال افزایش درآمد‌های خود از راه‌های

و رونق گردشگری میان دو کشور شود، اشاره کرد و گفت: در خصوص اجرای این دو مورد ماه گذشته با وزیر گردشگری ونزوئلا صحبت و مکاتبه شده است. سفیر ونزوئلا کاهش یافته و از این رو این کشور به دنبال افزایش درآمد‌های خود از راه‌های

✎ حالا که جولان کرونا امکان سفر آرام و بی‌دغدغه را از ما گرفته و اصلا بهتر است برای کمک به قطع زنجیره این ویروس منحوس، مدتی قید سفر را بزنیم، بد نیست به جایگزین‌های سفر فکر کنیم، یعنی به هرچیزی که می‌تواند مثل سفر حال‌مان را خوب کند. جدای از حال خوب، حالا که از سفر محرومیم و اغلب در قرنطینه و خانه‌نشین بوده و فرصت به اندازه کافی داریم، بهترین زمان برای آموختن است؛ آموختن هر دانشی که به نوعی به سفر مربوط می‌شود و می‌تواند به سفری دلچسب، جذاب، همراه با دانش و آگاهی و مفید به حال خودمان و جامعه مقصد منجر شود. یکی از این آموزه‌ها به دوره پس از سفر برمی‌گردد، یعنی زمانی که از سفر بازگشته ایم و خاطرات آن برای همیشه برایمان به یادگار مانده و هزاران گاه لیخندزان در ذهن‌مان مرورشان می‌کنیم و تا فرصت و مجالی رخ دهد، برای دوستان و اطرافیان تعریفش می‌کنیم. به این تعریف‌ها سفرنامه می‌گوییم. شاید بگویید سفرنامه از نامش پیداست که نوعی نامه است و نگاشتنی، اما ما در اینجا می‌خواهیم همین موضوع را با هم مرور کنیم که اصلا سفرنامه نویسی به چه معناست و چه گونه‌هایی دارد و چرا فکر کردن به آن و یادگیری‌اش به عنوان يك اتفاق فردی از يك سو و پرداختن به یکی از بخش‌های مهم صنعت گردشگری از دیگر سو می‌تواند مهم باشد.

دکتر فاطمه فراهانی

متخصص مدیریت گردشگری

حالا که شیوع کرونا امکان

سفر رفتن را از ما گرفته

و در مقابل فرصت زیادی برایمان

به ارمغان آورده

می‌توانیم

سفرهای گذشته را

مرور کرده

و در قالب سفرنامه

آنها را ماندگار کنیم

اصلا چرا سفرنامه بنویسیم؟

ببیاید به این سوال جور دیگر پاسخ دهیم. به نظرتان مارکوپولو چرا سفرنامه خود را نوشت؟ مارکوپولو زمانی که در اسارت بود خاطرات سفرهای خود را به هم‌بندی خود

گفت و او نیز علاوه بر لذت شنیدن، نوشته‌ها را به کتاب تبدیل کرد. سفرنامه در واقع یکی از بهترین راه‌ها برای مرور سفر و انتقال تجربیات خود به دیگران است. ما با نوشتن سفرنامه علاوه بر این‌که خودمان

جزئیات و جذابیت‌های شهرگردی

از شهرگردی شروع می‌کنیم، رایج ترین سفری که تقریبا همه ما تجربه آن را داریم، شهرگردی که از نامش مشخص است، به سفرهایی گفته می‌شود که در شهر می‌گذرد، مثل سفر به شیراز، اصفهان، مشهد و... اگر اهل شهرگردی هستید مانند من، روایت روزها و حتی روزنوشت (روزانه نویسی) می‌تواند بسیار جذاب باشد. روزانه نویسی به نظر اغلب افراد، کار بیهوده و حوصله‌سربری است، به ویژه شهرگردی در ایران، اما باید بگوییم این سبک نوشتن قدمت تاریخی دارد. البته نه به این دقت، اما اگر اغلب سفرنامه‌های برجای مانده از گذشته به صورت روزنویس است. یکی از سفرنامه‌هایی که می‌تواند در این سبک سفرنامه‌ها قرار بگیرد، سفرنامه ادوارد اسکات وارینگ به ایران است. البته این سفرنامه خیلی مفصل‌تر از يك روزانه نویسی است، ولی بخش‌های بسیاری از سفرنامه به صورت روزانه نویسی است. وارینگ در قسمت‌های مختلفی از سفرنامه‌اش دقیقا به صورت روزانه و با تاریخ، اتفاقات و جزئیات سفر را شرح می‌دهد.

به طورمثال فرض کنید سفری به شیراز داشتید، باید از لحظه شروع سفر تمامی اتفاقات را با جزئیات بنویسید. مثلا روز اول ساعت ۷ صبح از خواب بیدار شدید و بعد از خوردن صبحانه جذاب و هیجان انگیز هتل سراغ ماجراجویی در میان کوچه‌ها و خیابان‌های شهر رفتید. با اتوبوس شماره ۱۴۰ خط واحد، خودتان را به بازار وکیل رساندید. بازار وکیل که برجای مانده از دوره زندیه است برای خرید سوغاتی شیراز جای محبوب و البته ارزانی است. کمی فراتر فکر کنید، اگر این سفرنامه را فردی در قرن ۲۳ بخواند، برایش جالب نخواهدبود که زنی در قرن ۲۱ با اتوبوس خود راه به جایی به اسم بازار می‌رساند که از دیوارهای خشتی‌اش عکس بگیرد و سوغاتی بخرد.

يك سفر و انواع سفرنامه

شاید فکر کنید همین که گفتید سفرنامه دیگر تمام است، اما باید بدانید سفرنامه اگرچه درکل بیان خاطرات و روایت سفر است، اما انواع و قالب‌های مختلفی دارد، که هرکسی بر اساس سلیقه و نوع سفرش سبکی را انتخاب کرده و می‌نویسد. حالا بگذارید کمی راهنمایی‌تان کنم تا سفرنامه‌هایتان برای دوستداران سفرنامه، جذاب و خواندنی باشد. خب اگر اهل ایرانگردی هستید سفرنامه‌های‌تان احتمالا با سفرنامه‌هایی که مربوط به سفرهای خارج از ایران است، متفاوت است. سفرنامه‌های خارجی در هر نوع و سبکی جذاب است، زیرا تعداد افرادی که به سفرهای خارجی به ویژه مقاصد دور دسترس دارند، خیلی کم است (خیلی کم یعنی آمار دقیقی نداریم ولی شما باور کنید اغلب ما سفردوستان ایرانی دورتر از آسیا و اروپا نرفته‌ایم). همین تفاوت سفرها باعث می‌شود نوع سفرنامه و ارائه آن در بازار فروش می‌تواند به منبعی درآمدزا برای نویسنده (گردشگر) تبدیل شود و بخشی از چرخه اقتصادی گردشگری را (هرچند اندك) بچرخاند.

سفرهای ایرانگردی خود به دسته‌های مختلفی تقسیم می‌شود که گفتن آن از حوصله این صفحه خارج است. اما فعلا همین کافی است که بدانید محبوب‌ترین سفرهایی که در میان ایرانگردان می‌بینیم شامل طبیعت‌گردی، روستاگردی و شهرگردی می‌شود. حالا بگذاریم که ماجراجویی در میان این سفرها نقش پرزگی دارد. بیایید انواع سفرها و سفرنامه‌هایی را که می‌توانیم درخصوص این سفرها بنویسیم با هم مرور کنیم.

اولین گام: چگونه بنویسیم؟

نوشتن سفرنامه آنقدرها که فکر می‌کنیم سخت و پیچیده نیست. برای شروع بهتر است در ابتدا تا می‌توانیم سفرنامه بخوانیم، البته اگر کرونا حوصله و انرژی‌تان را از گرفته، قید این مرحله را هم بزنید و دست به قلم شوید. خاطرات و سفرهایتان را مرور کنید و برای شروع آماده باشید.

روستاگردی کنید و داستان بنویسید

اگر عشق طبیعت و اهل روستاگردی (سفر به روستا) و طبیعت گردی (سفرهایی که در طبیعت رخ می‌دهد مانند کوهنوردی، دره‌نوردی، رودخانه‌نوردی و...) هستید، شاید روزانه نویسی بیش از حد کسالت‌بار و حوصله‌سربر باشد. به ویژه اگر يك طبیعت‌گرد حرفه‌ای باشید. اینجا درست جایی است که می‌توانید دست به داستان‌گویی بزنید و هر آنچه احساسات می‌گوید را بنویسید. مثلا می‌توانید صدای زنگوله گوسفندان را با آلبوم‌های موسیقی برتر دنیا مقایسه کنید یا حتی ستارگان آسمان را به هر آنچه حستان می‌گوید تشبیه کنید.

روایت داستان و رای سفرهایتان نه تنها می‌تواند برای مخاطب سفردوست جذاب باشد، بلکه برای همه کتابخوان‌ها جالب و خواندنی می‌شود. آنها سفرنامه شما را به عنوان يك داستان می‌خوانند. کتاب سفر به سرزمین آریایی‌ها که سفرنامه افغانستان امیرهاشمی مقدم را روایت می‌کند درست مانند يك رمان نوشته شده است. رمانی که شخصیت اول داستان سفری به افغانستان داشته و اتفاقات متعددی در این سفر برایش رخ می‌دهد. البته در این سفر، شخصیت اول اطلاعات تاریخی، فرهنگی، اجتماعی و حتی اقتصادی مقصد را نیز برای ما بازگو می‌کند. «خارک، دُر یتیم خلیج فارس» از جلال آل احمد یکی دیگر از این نوع سفرنامه‌هاست که به نظر می‌رسد جلال، داستان مردی را برای ما روایت می‌کند که قدم در جزیره ناشناخته گذاشته است.

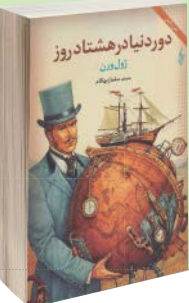

تماشایی‌های مصور

باید واقع بین باشیم، برخی سفردوستان اهل نوشتن نیستند، اما اغلب اینها همان افرادی هستند که سفرهایشان را با عکس‌های بی‌شمار ثبت می‌کنند. سفرنامه‌های تصویری جزو محبوب‌ترین سفرنامه‌های این روزهاست. سفرنامه‌هایی که می‌تواند برای هر نوع سفری نوشته شود، تنها باید کمی خلاق باشیم تا عکس‌هایمان را با سناریوی مشخصی در کنار هم قرار دهیم. داشتن سناریو در این نوع سفرنامه‌ها از هر نوع سفرنامه‌ای مهم‌تر است، زیرا اینجا تصاویر هستند که با مخاطب حرف می‌زنند. شاید بهترین نمونه این نوع سفرنامه‌ها در ایران، سفرنامه‌های منصور ضابطیان باشد. سفرنامه‌های مصوری که با عکس‌های خوش آب و رنگ برای ما داستان‌های دیدنی تعریف می‌کنند. البته سفرنامه‌هایی که در اینستاکرام توسط سفردوستان از سفرهایشان روایت می‌شود هم در این دسته قرار می‌گیرد. برای نوشتن این سفرنامه‌ها تنها باید از سفرهایتان عکس داشته باشید و با کمی خلاقیت شروع به روایت سفر با تصاویر کنید.

خیالی هم می‌توانید سفرنامه بنویسید

بیایید قبول کنیم که برخی افراد اهل سفر رفتن نیستند. به نظرتان چون اهل سفر نیستند، حق نوشتن سفرنامه ندارند، پاسخ واضح است: خیر. هرکسی می‌تواند سفرنامه بنویسد، اگر سفر رفته‌اید که چه بهتر، می‌توانید سفرتان را توصیف کنید، اما اگر سفر نرفته یا خاطرات سفر را فراموش کرده‌اید سراغ تخیلات‌تان بروید. برای نوشتن سفرنامه‌های تخیلی نیاز است کمی اهل خواندن و نوشتن باشید، چون مهم‌ترین مهارت در این نوع سفرنامه‌ها تخیل است. سفرنامه‌های ژول ورن را به یاد بیاورید. ✎

سفرنامه‌هایی برای گوش‌های شنوا

شاید به نظران خیلی عجیب باشد اما باید بدانید امروزه يك نوع سفرنامه به نام سفرنامه‌های صوتی نیز وارد بخش سفرنامه‌ها شده است. البته این نوع سفرنامه‌ها از زمان رادیو وجود داشت، اما با رکود این رسانه جذاب، مدتی فراموش شد. حالا اما دوباره سفرنامه‌های صوتی در پوشه‌ای به نام پادکست راه خود را از سر گرفته است. سفردوستانی که نه حوصله نوشتن دارند و نه عکاس ماهری هستند، سفرهایشان را با بیانی شیوا و جذاب برای مخاطب تعریف می‌کنند، درست مانند قصه‌های شب در رادیو ملی، یادتان هست؟